

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2007 η Bolloré SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Απριλίου 2007 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-109/02 (Bolloré κατά Επιτροπής), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton κατά Επιτροπής), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά Επιτροπής), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler κατά Επιτροπής), T-126/02 (M-real Zanders κατά Επιτροπής), T-128/02 (Papeteries Mougout κατά Επιτροπής), T-129/02 (Torraspapel κατά Επιτροπής), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles κατά Επιτροπής) και T-136/02 (Papelera Guiruzcoana de Zicuñaga κατά Επιτροπής)

(Υπόθεση C-327/07 P)

(2007/C 223/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bolloré SA (εκπρόσωποι: C. Momège και P. Gassenbach, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβάλλομενη απόφαση, καθόσον, αφενός, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Bolloré SA και την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας και, αφετέρου, παραμόρφωσε το περιεχόμενο αποδεικτικών στοιχείων προς απόδειξη της διάρκειας της παραβάσεως·
- να αποφανθεί οριστικά επί της υποθέσεως T-109/02, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, και, στο πλαίσιο αυτό, να ακυρώσει την απόφαση 2004/337/EK της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/36.212 — Αυτογραφικό χαρτί) (*) κατά το μέρος που αφορά την Bolloré SA ή, εν πάση περιπτώσει, να μειώσει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην Bolloré SA από την Επιτροπή και επικυρώθηκε από το Πρωτοδικείο·
- αν το Δικαστήριο δεν αποφανθεί επί της παρούσας υποθέσεως, να επιφυλαχθεί επί των δικαστικών εξόδων και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου για επανεξέταση, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου·
- τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 69 του Κανονισμού Διαδικασίας, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα επικαλείται δύο λόγους προς στήριξη της αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος περιλαμβάνει δύο σκέλη, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε τη θεμελιώδη αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας,

καθόσον δεν ακύρωσε την προαναφερθείσα απόφαση της Επιτροπής, παρά το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της ίδιας υποθέσεως, έκρινε ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων δεν παρέσχε τη δυνατότητα στην ανααιρεσείουσα να λάβει γνώση της αιτιάσεως που αντλείται από την άμεση ανάμειξη της στην παράβαση, ούτε των πραγματικών περιστατικών τα οποία η Επιτροπή έκρινε αποδεδειγμένα προς στήριξη της αιτιάσεως αυτής, κατά τρόπον ώστε η ανααιρεσείουσα δεν μπόρεσε να διασφαλίσει λυσιτελώς την άμυνά της κατά τη διοικητική διαδικασία.

Αφετέρου, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι τα δικαιώματα άμυνας παραβιάστηκαν επίσης κατά το μέρος που το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η μη σύννομη ενέργεια της Επιτροπής δεν αρκούσε για να δικαιολογήσει την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, καθόσον δεν άσκησε αποφασιστική επιρροή στο διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως. Συγκεκριμένα, κατά την ανααιρεσείουσα, η ανακοίνωση των αιτιάσεων διαδραματίζει τόσο σημαντικό ρόλο στο κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού, ώστε η μη τήρηση των σχετικών με την ανακοίνωση των αιτιάσεων κανόνων, όταν οι αιτιάσεις αφορούν τον προσδιορισμό και την απόδοση των ευθυνών, θα έπρεπε να έχει ως συνέπεια την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.

Με το δεύτερο λόγο αναίρεσεως, εξάλλου, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι για την απόδειξη της διάρκειας της παραβάσεως και, συνακόλουθα, για τον προσδιορισμό του ύψους του οφειλομένου από την Bolloré προστίμου, το Πρωτοδικείο, αφενός, προσέβαλε την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας βασιζόμενο σε απλές ενδείξεις που δεν αποδείχθηκαν και, αφετέρου, παραμόρφωσε το περιεχόμενο αποδεικτικών στοιχείων σχετικών με τη σημασία των δηλώσεων άλλης εταιρίας (Arjo Wiggins Appleton) και το υποτιθέμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο μιας επίσημης συναντήσεως της Ένωσης των ευρωπαϊκών παραγωγών αυτογραφικού χαρτιού που έλαβε χώρα στη Ζυρίχη στις 23 Ιανουαρίου 1992.

(*) ΕΕ 2004, L 115, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιουλίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 3 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-357/02, Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-334/07 P)

(2007/C 223/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Kilian Gross)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Freistaat Sachsen